

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра кримінального права та кримінології
Факультет № 6**

РОБОЧА ПРОГРАМА

з навчальної дисципліни

Кваліфікація корупційних кримінальних правопорушень
вибіркових компонент освітньої програми другого (магістерського) рівня
вищої освіти 081 Право (Правозастосування)

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 25.09.2023 р. № 8

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол 21.09.2023 р. № 8

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 22.09.2023 р. № 8

Розглянуто на засіданні кафедри кримінального права та кримінології факультету № 6 ХНУВС (протокол № 7 від 28.08.2023 р.)

Розробники:

Завідувач кафедри кримінального права та кримінології факультету № 6 ХНУВС, д.ю.н., професор **Харченко В. Б.**
Доцент кафедри кримінального права та кримінології факультету № 6 ХНУВС, к.ю.н., доцент **Вапсва Ю. А.**

Рецензенти:

Професор кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 ХНУВС, доктор юридичних наук **Ященко А. М.**
В.о. завідувача кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, кандидат юридичних наук, доцент **Рибалко Г.С.**

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS <u>3.0.</u>	<u>08</u> (шифр галузі)	Навчальний курс <u>1</u> (номер)
Загальна кількість годин <u>90</u>	<u>081</u> (код спеціальності)	Семестр <u>2</u> (номер)
Кількість тем <u>2</u>	<u>Право</u> ; (назва спеціальності)	Види контролю: <u>залік</u> (екзамен, залік)
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання		заочна форма навчання
Лекції – <u>10</u> ; (години)		Лекції – <u>4</u> ; (години)
Семінарські заняття – <u>10</u> ; (години)		Семінарські заняття – <u>4</u> ; (години)
Практичні заняття – <u>20</u> ; (години)		Практичні заняття – <u>6</u> ; (години)
Лабораторні заняття – _____; (години)		Лабораторні заняття – _____; (години)
Самостійна робота – <u>50</u> ; (години)		Самостійна робота – <u>76</u> ; (години)
Індивідуальні завдання:		Індивідуальні завдання:
Курсова робота – _____ (кількість; № семестру)		Курсова робота – _____ (кількість; № семестру)
Реферати (тощо) – _____ (кількість; № семестру)		Реферати – _____ (кількість; № семестру)

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Кваліфікація корупційних кримінальних правопорушень» є формування у студентів системи теоретичних знань про основні положення та інститути кримінального права України, знання чинного законодавства про кримінальну відповідальність, забезпечення оволодіння практичними вміннями та навичками застосування отриманих знань при кваліфікації корупційних правопорушень.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Кваліфікація корупційних кримінальних правопорушень» є:

- засвоєння студентами загальних принципів та напрямів кримінальної політики України, предмету та функцій кримінального права, змісту кримінального законодавства;

- опанування студентами основними принципами та інститутами загальної частини, понятійним апаратом кримінального права;
- формування вмінь та навичок аналізу норм, їх тлумачення, розвиток вмінь щодо з'ясування сутності та змісту положень та інститутів загальної частини, вміння співвідносити теоретичні знання із практикою їх застосування, творчого підходу до процесу кваліфікації кримінальних правопорушень на підставі неухильного дотримання принципу законності та інших вимог Кримінального кодексу;
- ознайомлення студентів зі станом основних проблем науки кримінального права та їх вирішення шляхом залучення до наукового гуртка та виконання індивідуальних наукових робіт .
- засвоєння студентами знань про загальну характеристику та систему правопорушень, характеристику їх об'єктивних, суб'єктивних та кваліфікуючих ознак, спеціальних видів звільнення від кримінальної відповідальності;
- набуття студентами вмінь правильного тлумачення і застосування норми кримінального закону, вироблення практичних навичок кваліфікації правопорушень, розмежування правопорушень, один від одного, а також злочинних діянь від незлочинних,
- набуття студентами вмінь самостійно поглиблювати свої знання і навички кваліфікації правопорушень,.

Окрім навчальних та наукових, викладання дисципліні передбачає вирішення виховних та загальноосвітніх завдань:

- виховувати поважне ставлення до закону України про кримінальну відповідальність, усвідомлення особливої функції кримінального права та законодавства - охороняти особистість, її права та свободи, інтереси суспільства та держави, та особливих примусових заходів, що використовуються у відповідності до норм кримінального права;
- формувати переконаність і впевненість студентів у необхідності глибокого знання та дотримання закону України про кримінальну відповідальність;
- активізувати пізнавальну діяльність студентів, сприяти розвитку абстрактного та логічного мислення, формувати усвідомлення того, що ефективність застосування законодавства про кримінальну відповідальність залежить від якісної підготовленості фахівців;
- підвищувати правову культуру та ерудицію студентів та інші.

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна базується на кримінальному праві України (Загальна та Особлива частини), крім того на конституційному праві України, кримінальному процесі та міжнародному праві. Є певні зв'язки з цивільним, трудовим правом та іншими юридичними дисциплінами.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

Знати:

- основні положення міжнародного та національного законодавства щодо протидії корупції;
- основні положення галузевих юридичних наук, зміст основних понять, категорій, інститутів, правових статусів суб'єктів правовідносин у системі корупційних правопорушень,;
- прийоми аналізу норм права, їх тлумачення;
- зміст інститутів Загальної частини кримінального права;
- поняття, принципи, функції і систему кримінального права;
- поняття, ознаки правопорушення та складу правопорушення,;
- кримінально-правову характеристику об'єктивних та суб'єктивних ознак корупційних правопорушень,;
- кримінально-правову характеристику кваліфікуючих ознак складу правопорушень,;
- види корупційних правопорушень,;
- процес кваліфікації правопорушень,;
- питання кваліфікації корупційних правопорушень,

вміти:

- вільно оперувати юридичними поняттями та категоріями;
- аналізувати юридичні факти та правовідносини, що виникають в зв'язку з ними, правильно тлумачити та застосовувати правові норми;
- здійснювати пошук та критичний аналіз матеріалів правозастосовчої діяльності при вирішенні конкретних практичних завдань, вміння співвідносити теоретичні знання із практикою їх застосування.
- вільно орієнтуватися в системі норм та інститутів Загальної та Особливої частини кримінального права, інших правових актів, в частинах, що мають безпосереднє відношення до кваліфікації конкретних корупційних правопорушень,;
- правильно застосовувати норми Загальної та Особливої частини Кримінального кодексу під час кваліфікації корупційних правопорушень,;

Робоча навчальна програма регулює викладання та вивчення дисципліни студентами денної та заочної форми навчання, які отримують вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем «магістр».

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.
----------------------------	--

Загальні компетентності (ЗК)	ЗК - 1	<i>Здатність комплексно розв'язувати проблему.</i> Здатність виявляти наукову сутність проблем у професійній сфері; знаходити адекватні шляхи щодо їх розв'язання; володіти системним, цілісним підходом до аналізу і оцінки правових ситуацій.
	ЗК- 2	<i>Критичне мислення.</i> Здатність аналізувати, верифікувати та оцінювати зміст правових приписів при здійсненні професійної діяльності, за необхідності і тут виступати пропозиції удосконалення правових актів.
	ЗК- 3	<i>Креативність.</i> Протидіювання нові правові підходи, формувати і реалізовувати нові правові механізми.
	ЗК- 4	<i>Управління людьми.</i> Здатність проявляти ініціативу та здійснювати лідерські функції в колективі задля досягнення спільної мети; здатність управляти проектами, організовувати командну роботу, ставити цілі, приймати та втілювати рішення; оцінювати та забезпечувати ефективність колективної роботи; здатність управляти стратегічним розвитком команди в процесі професійної ДІЯЛЬНОСТІ .
	ЗК- 5	<i>Координація дій з іншими.</i> Здатність та готовність виконувати колективні проекти, брати на себе відповідальність за виконання робіт окремої групи; уміння вести дискусію, аргументовано відстоюючи свою точку зору.
	ЗК-7	<i>Емоційний інтелект.</i> Усвідомлення власного емоційного стану, самоконтроль і саморегуляція; самоповага і впевненість; уміння долати труднощі, стійкість до стресів; загальний оптимістичний настрій, ініціативність, налаштованість на позитивний результат.
	ЗК-8	<i>Когнітивна гнучкість.</i> Здатність здобувати нові знання, уміння та інтегрувати їх з уже наявними; спроможність аналізувати явище, ситуацію, проблему, враховуючи різні параметри, фактори, причини; здатність адаптувати мислення для вирішення задач у змінених умовах чи нестандартних ситуаціях.
	ЗК-9	<i>Орієнтація на високий результат.</i> Внутрішня потреба виконувати роботу якісно; здатність планувати етапи та виконувати роботу, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт, представляти результати роботи й обґрунтовувати запропоновані рішення на сучасному науково-технічному й професійному рівні.
	ЗК-10	<i>Формулювання суджень і ухвалення рішень.</i> Спроможність орієнтуватися у різних поглядах на проблему та шляхи її розв'язання, формувати власну думку; уміння формулювати задачу, аргументовано обирати оптимальні шляхи розв'язання, аналізувати й осмислювати отриманий результат розв'язок, переконливо його представляти.
	ЗК-11	<i>Дослідна.</i> Здатність і готовність здійснювати дослідження в сфері правозастосування, шляхом вивчення, опису, пояснення і прогнозування дійсності задля розвитку теорії побудови гіпотез та отримання нових знань.
Фахові компетентності (ФК)	ФК-3	Здатність виявляти проблеми правового регулювання і пропонувати належні способи і процедури їх вирішення, включаючи подолання юридичної

		невизначеності.
	ФК-5	Поглиблення знання засад і принципів національного права, а також змісту правових інститутів.
	ФК-6	Здатність діяти на основі розвинутої правосвідомості, правового мислення і правової культури
	ФК-7	Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих компетентностей у професійній діяльності.
	ФК-8	Здатність здійснювати правову кваліфікацію, застосовувати принципи, якими слід керуватися під час її проведення, готовність до відмежування кримінальних правопорушень, від інших правопорушень та цивільно-правових деліктів.
	ФК-9	Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.
	ФК-10	Здатність і готовність особи до прийняття правомірного рішення під час здійснення право застосовної діяльності на основі юридичних фактів та у відповідності до нормативно-правових актів.
	ФК-11	Здатність і готовність особи використовувати сукупність організаційних та технічних засобів для обробки та збереження інформації
	ФК-12	Здатність і готовність особи застосовувати сукупність правил, прийомів засобів підготовки, розгляду прийнятій та оприлюднення нормативно-правових, правозастосовчих і інтерпретаційних актів для їх подальшого удосконалення
	ФК-15	Здатність і готовність особи застосовувати в юридичній діяльності сукупність наукових положень та рекомендацій щодо застосування природничо-наукових методів і технічних засобів.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1. Поняття корупції та корупційного правопорушення. Види корупційних правопорушень.

Поняття корупції, міжнародне та національне законодавство щодо протидії корупції.

Поняття та ознаки корупційного правопорушення. Види корупційних правопорушень. Відмежування кримінальних корупційних правопорушень від адміністративних корупційних правопорушень.

Тема № 2. Кримінально-правова характеристика та кваліфікація корупційних правопорушень.

Поняття і види кваліфікації правопорушень. Етапи кваліфікації правопорушень.

Правила кваліфікації при конкуренції норм. Відмінність конкуренції від колізії правових норм, шляхи подолання колізії.

Значення судової практики та її узагальнень з окремих категорій кримінальних справ для правильного тлумачення і застосування кримінально-правових норм Особливої частини.

Об'єкт та предмет корупційних правопорушень.

Поняття та види суб'єктів корупційних правопорушень.

Поняття зловживання повноваженнями та зловживання службовою особою службовим становищем. Види корупційних правопорушень, що вчиняються шляхом зловживання службовою особою службовим становищем.

Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки:

1) заволодіння шляхом зловживання службовим становищем:

- майном (ст. 191 КК України);
- вогнепальною зброєю бойовими припасами, вибуховими речовинами чи радіоактивними матеріалами, засобами пересування, військовою та спеціальною технікою чи іншим військовим майном (ст. 262, 410 КК України);
- наркотичними засобами, психотропними речовинами або їх аналогами, прекурсорами, обладнанням, призначеним для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 308, 312, 313 КК України);
- документами, штампами, печатками, паспортом (ст. 357 КК України);

2) порушення, шляхом зловживання службовим становищем, встановлених правил посіву або вирощування снотворного маку чи конопель, а також порушення правил виробництва, виготовлення, зберігання, обліку, відпуску, розподілу, торгівлі, перевезення, пересилання чи використання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, призначених для виробництва чи виготовлення цих засобів чи речовин (ст. 320 КК України).

Кваліфікація корупційних правопорушень, що передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України.

7 Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки корупційних правопорушень:

- нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням (ст. 210 КК України);

- підкуп працівника підприємства, установи чи організації (ст. 354 КК України);

- прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України);

- незаконне збагачення (ст. 368-2 КК України);

- підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 368-3 КК України);
- підкуп особи, яка надає публічні послуги (ст. 368-6 КК України);
- пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі (ст. 369 КК України);
- зловживання впливом (ст. 369-2 КК України).

Кваліфікація корупційних правопорушень при співучасті, множинності та незакінченому злочині.

Особливості звільнення від кримінальної відповідальності за корупційні правопорушення.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1.1 Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Семестр № 2							
Тема № 1. «Поняття корупції та корупційного правопорушення. Види корупційних правопорушень».		2	2	-	-	4	
Тема № 2 «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація корупційних правопорушень».		8	8	20	-	46	
Всього за семестр	90	10	10	20	-	50	

4.1.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (заочна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Семестр № 2							
Тема № 1. «Поняття корупції та корупційного правопорушення. Види корупційних правопорушень».		-	2	-	-	4	
Тема № 2 «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація корупційних правопорушень».		4	2	6	-	72	
Всього за семестр	90	4	4	6	-	76	

4.1.3. Питання, що виносяться на самостійне опрацювання

Завдання що виносяться на самостійну роботу студента			Література:
		Тема № 1: «Поняття корупції та корупційного правопорушення. Види корупційних правопорушень».	
		<p><u>Питання, винесені на самостійне опрацювання:</u></p> <p>1. Загальна кримінально-правова характеристика корупційних правопорушень що, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем.</p> <p>2. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем майном (ст. 190 КК України).</p> <p>3. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем вогнепальною зброєю бойовими припасами, вибуховими</p>	<p>Перелік нормативної бази: 1-27.</p> <p>Основна література: 1-12.</p> <p>Додаткова література: 1-10.</p>

		<p>речовинами чи радіоактивними матеріалами, засобами пересування, військовою та спеціальною технікою чи іншим військовим майном (ст. 262, 410 КК України).</p> <p>4. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем наркотичними засобами, психотропними речовинами або їх аналогами, прекурсорами, обладнанням, призначеним для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 308, 312, 313 КК України).</p> <p>5. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем документами, штампами, печатками, паспортом (ст. 357 КК України).</p> <p>6. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки порушення, шляхом зловживання службовим становищем, встановлених правил посіву або вирощування снотворного маку чи конопель, а також порушення правил виробництва, виготовлення, зберігання, обліку, відпуску, розподілу, торгівлі, перевезення, пересилання чи використання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, призначених для виробництва чи виготовлення цих засобів чи речовин (ст. 320 КК України).</p> <p>7. Кваліфікація корупційних правопорушень, що передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України.</p> <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття, етапи кваліфікації правопорушень. Кваліфікація при незакінченому правопорушенні, при множинності та співучасті. 2. Поняття корупції та корупційного правопорушення. Ознаки та види корупційних правопорушень. Відмежування кримінальних корупційних правопорушень від адміністративних корупційних правопорушень. 	
		Тема № 2: «Кримінально-правова характеристика та кваліфікація корупційних правопорушень».	
		<p><u>Питання, винесені на самостійне опрацювання:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки корупційних правопорушень, що передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368–369-22 КК України. 2. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки нецільового використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням (ст. 210 КК України). 3. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних 	<p>Перелік нормативної бази: 1- 27.</p> <p>Основна література: 1-12.</p> <p>Додаткова література: 1- 10 .</p>

		<p>ознак, кваліфікуючі ознаки підкупу працівника підприємства, установи чи організації (ст. 354 КК України).</p> <p>4. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України), зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 364-1 КК України) та зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги (ст. 365-2 КК України).</p> <p>5. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України).</p> <p>6. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки незаконного збагачення (ст. 368-2 КК України).</p> <p>7. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки підкупу службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 368-3 КК України).</p> <p>8. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки підкупу особи, яка надає публічні послуги (ст. 368-6 КК України).</p> <p>9. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки пропозиції, обіцянки або наданні неправомірної вигоди службовій особі (ст. 369 КК України).</p> <p>10. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки зловживання впливом (ст. 369-2 КК України).</p> <p>11. Кваліфікація корупційних правопорушень при співучасті, множинності та незакінченому злочині.</p> <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття неправомірної вигоди, як ознаки корупційних правопорушень. Значення розміру неправомірної вигоди для кваліфікації корупційних правопорушень. 2. Об'єкт корупційних правопорушень. 3. Суб'єкт корупційних правопорушень. 4. Суб'єктивна сторона корупційних правопорушень. 5. Службова особа, як суб'єкт корупційних правопорушень, поняття та види. 6. Поняття службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми, як суб'єкт корупційних правопорушень. 7. Поняття особи, які надають публічні послуги, як суб'єкту корупційних правопорушень. 8. Поняття особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, як суб'єкту корупційних правопорушень. 9. Кримінальна відповідальність за зловживання повноваженнями. Поняття зловживання повноваженнями як елементу корупційних правопорушень. 	
--	--	--	--

			<ol style="list-style-type: none"> 10. Кримінальна відповідальність за прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди. 11. Кримінальна відповідальність за пропозицію, обіцянку або надання неправомірної вигоди. 12. Поняття та ознаки вимагання неправомірної вигоди службовою особою. 13. Поняття та юридичні характеристики прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. 14. Відмежування незаконного збагачення від прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. 15. Відмежування заволодіння шляхом зловживання службовим становищем чужим майном (ст. 190 КК України) від зловживання повноваженнями (ст. 364, ст. 364-1 КК України). 16. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від порушення встановлених законом обмежень щодо одержання дарунка (пожертви) (ст. 172-6 КпАП України). 17. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від зловживання впливом (ч. 2 ст. 369-2 КК України). 18. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від незаконного збагачення (ст. 368-2 КК України). 19. Загальна кримінально-правова характеристика корупційних злочинів що, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем. 20. Кваліфікуючі ознаки корупційних правопорушень. 21. Особливості звільнення від кримінальної відповідальності за корупційні правопорушення. 	
--	--	--	--	--

5. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Загальна кримінально-правова характеристика корупційних правопорушень що, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем.

2. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем майном (ст. 190 КК України).
3. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем вогнепальною зброєю бойовими припасами, вибуховими речовинами чи радіоактивними матеріалами, засобами пересування, військовою та спеціальною технікою чи іншим військовим майном (ст. 262, 410 КК України).
4. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем наркотичними засобами, психотропними речовинами або їх аналогами, прекурсорами, обладнанням, призначеним для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 308, 312, 313 КК України).
5. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки заволодіння шляхом зловживання службовим становищем документами, штампами, печатками, паспортом (ст. 357 КК України).
6. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки порушення, шляхом зловживання службовим становищем, встановлених правил посіву або вирощування снотворного маку чи конопель, а також порушення правил виробництва, виготовлення, зберігання, обліку, відпуску, розподілу, торгівлі, перевезення, пересилання чи використання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, призначених для виробництва чи виготовлення цих засобів чи речовин (ст. 320 КК України).
7. Кваліфікація корупційних правопорушень, що передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України.
8. Поняття, етапи кваліфікації правопорушень. Кваліфікація при незакінченому правопорушенні, при множинності та співучасті.
9. Поняття корупції та корупційного правопорушення. Ознаки та види корупційних правопорушень. Відмежування кримінальних корупційних правопорушень від адміністративних корупційних правопорушень.
10. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки корупційних правопорушень, що передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368–369-22 КК України.
11. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки нецільового використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням (ст. 210 КК України).

12. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки підкупу працівника підприємства, установи чи організації (ст. 354 КК України).
13. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України), зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 364-1 КК України) та зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги (ст. 365-2 КК України).
14. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України).
15. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки незаконного збагачення (ст. 368-2 КК України).
16. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки підкупу службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 368-3 КК України).
17. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки підкупу особи, яка надає публічні послуги (ст. 368-6 КК України).
18. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки пропозиції, обіцянки або наданні неправомірної вигоди службовій особі (ст. 369 КК України).
19. Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки зловживання впливом (ст. 369-2 КК України).
20. Кваліфікація корупційних правопорушень при співучасті, множинності та незакінченому правопорушенні.
21. Поняття неправомірної вигоди, як ознаки корупційних правопорушень. Значення розміру неправомірної вигоди для кваліфікації корупційних правопорушень.
22. Об'єкт корупційних правопорушень.
23. Суб'єкт корупційних правопорушень.
24. Суб'єктивна сторона корупційних правопорушень.
25. Службова особа, як суб'єкт корупційних правопорушень, поняття та види.
26. Поняття службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми, як суб'єкт корупційних правопорушень.
27. Поняття особи, які надають публічні послуги, як суб'єкту корупційних правопорушень.
28. Поняття особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, як суб'єкту корупційних правопорушень.

- 29.Кримінальна відповідальність за зловживання повноваженнями. Поняття зловживання повноваженнями як елементу корупційних правопорушень.
- 30.Кримінальна відповідальність за прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди.
- 31.Кримінальна відповідальність за пропозицію, обіцянку або надання неправомірної вигоди.
- 32.Поняття та ознаки вимагання неправомірної вигоди службовою особою.
- 33.Поняття та юридичні характеристики прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.
- 34.Відмежування незаконного збагачення від прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.
- 35.Відмежування заволодіння шляхом зловживання службовим становищем чужим майном (ст. 190 КК України) від зловживання повноваженнями (ст. 364, ст. 364-1 КК України).
- 36.Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від порушення встановлених законом обмежень щодо одержання дарунка (пожертви) (ст. 172-6 КпАП України).
- 37.Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від зловживання впливом (ч. 2 ст. 369-2 КК України).
- 38.Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від незаконного збагачення (ст. 368-2 КК України).
- 39.Загальна кримінально-правова характеристика корупційних правопорушень що, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем.
- 40.Кваліфікуючі ознаки корупційних правопорушень.
- 41.Спеціальні підстави звільнення від кримінальної відповідальності за вчинення корупційних правопорушень.
- 42.Поняття та ознаки пропозиції, обіцянки або надання неправомірної вигоди.

5.1.3. Теми наукових робіт

Тематика наукових робіт (науково-дослідної роботи) з дисципліни «Кваліфікація корупційних злочинів» розробляється та затверджується на засіданні кафедри кримінально-правових дисциплін Факультету № 6 ХНУВС у контексті пріоритетних напрямків наукової діяльності, які потребують першочергового дослідження та становлять науковий і практичний інтерес.

6. Методи навчання

Опрацювання дисципліни проходить у формі лекцій, семінарських занять, практичних занять, самостійної та індивідуальної роботи.

Метою аудиторних занять є систематизоване засвоєння студентами теоретичних знань про понятійний апарат Особливої частини Кримінального права, поняття, види та загальну характеристику правопорушень та корупційних правопорушень, характеристику їх об'єктивних, суб'єктивних та кваліфікуючих ознак, вироблення практичних навичок кваліфікації правопорушень розмежування злочинів один від одного, а також злочинних діянь від незлочинних.

Аудиторні заняття передбачають форми контролю засвоєння змісту матеріалу.

Семінарське заняття – форма навчального заняття, під час якого викладач організує обговорення попередньо визначених питань, до яких студенти повинні готувати тези виступів. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою.

Робота на семінарському занятті також передбачає доповіді за попередньо підготовленими студентами рефератами.

Реферат - це одна з форм індивідуальних самостійних занять, що проводяться із студентами з метою підвищення рівня їх знань, сприяє розкриттю індивідуальних здібностей та виконання навчальної робочої програми дисципліни «Кваліфікація корупційних злочинів». Темі рефератів на семінарські заняття визначаються цими методичними рекомендаціями. Методика їх підготовки та порядок написання встановлюються Методичними рекомендації з підготовки рефератів.

Результати самостійної роботи по підготовці до семінару, та безпосередня робота на семінарі фіксується в робочому зошиті семінарських та практичних занять, ведення якого обов'язково для кожного студента.

Контрольні питання до семінару та рекомендації з підготовки до семінару викладені у цих Навчально-методичних матеріалах у розділі 3 «Методичні вказівки до семінарських та практичних занять».

Викладач оцінює виступи студентів, їх активність у дискусії, рівень знань та уміння формулювати і відстоювати свою позицію тощо.

Практичне заняття – форма навчального заняття, на яких студенти повинні набути навичок практичного застосування положень законодавства про кримінальну відповідальність до конкретних життєвих ситуацій, закріпити теоретичні знання з предмету. Під час цих занять студентами під контролем викладача обговорюються рішення практичних завдань. Ці рішення студенти повинні готувати заздалегідь, під час самостійної підготовки до практичного заняття, записувати рішення у робочі зошити для семінарських та практичних занять. Тему та номери завдань призначає завчасно викладач відповідно до Збірника практичних завдань до Особливої частин кримінального права.

Під час підготовки до практичного заняття студенти зобов'язані добре вивчити зміст завдання, ознайомитися з положеннями закону про кримінальну відповідальність, роз'ясненнями постанов Пленуму Верховного Суду України з конкретної ситуації, надати письмово аргументований аналіз і кваліфікацію свого рішення.

При рішенні й обговоренні завдань на аудиторних заняттях студент у певній логічній послідовності аналізує й називає злочини, які на його думку відображені у завданні, і пропонує своє обґрунтування й вирішення питань їх кваліфікації, називаючи пункти, частини, норми Кримінального кодексу, що підлягають застосуванню. У процесі вирішення завдань можлива постановка додаткових питань або, у необхідних випадках, введення додаткових умов для вироблення різних варіантів рішення. Під час проведення практичного заняття студенти обов'язково повинні користуватися Кримінальним кодексом України, постановами Пленуму Верховного Суду України та іншими нормативно-правовими документами, що можуть знадобитися для розв'язання завдань за темою заняття. Рішення завдань повинні бути юридично аргументованими з посиланням на відповідну норму закону й інші матеріали, що використовувались.

Абсолютно неприпустимим варіантом рішення є коротка, лаконічна відповідь (наприклад: «діяння не є злочином», «слід застосувати таку-то статтю КК» тощо). Такі рішення, навіть якщо вони взагалі й вірні, визнаватимуться незадовільними.

Обставини, викладені у завданнях, слід вважати такими, що доведені в установленому законом порядку. Довільна зміна умови студентом не допускається. У тому разі, коли інформація, що міститься в умові завдання, дозволяє знайти кілька варіантів кримінально-правової оцінки вчиненого (що не виключено), студент повинен проаналізувати їх, обов'язково зазначаючи, з яких конкретних обставин впливатиме те чи інше рішення.

Викладач оцінює вірність, повноту й обґрунтованість рішень, викладених студентами, їх активність у дискусії, рівень знань та уміння формулювати й відстоювати свою позицію тощо.

Методика проведення практичного заняття (тобто хід проведення) визначена цими методичними рекомендаціями до практичного заняття 1, теми 2, змістовного модулю 1, що використовується як типова при проведенні всіх практичних занять.

Самостійна робота та індивідуальна робота є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом студентом у час, вільний від аудиторних навчальних занять.

Самостійна робота студента складається з опрацювання конспекту лекцій, підготовки до семінарських та практичних занять, самостійного освоєння навчального матеріалу по окремим темам, щодо яких не передбачені аудиторні заняття, ознайомлення з нормативними актами та рекомендованою літературою, а також самостійне виконання індивідуальних завдань, передбачених Робочою навчальною програмою.

Самостійна робота студента забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення навчальної дисципліни: підручник, навчальні та навчально-методичні посібники та матеріали, конспект лекцій викладача, методичними рекомендаціями тощо. Для самостійної роботи студенту також рекомендується відповідна наукова та фахова монографічна та періодична література. Самостійна робота студента над засвоєнням навчального матеріалу може виконуватися у бібліотеці, навчальних кабінетах, а також і в домашніх умовах.

Самостійна робота за кожною темою дисципліни «Кваліфікація корупційних злочинів» передбачає теоретичне засвоєння основних принципів та інститутів, понятійного апарата особливої частини, положень про поняття, види та загальну характеристику злочинів передбачених розділами Особливої частини КК, характеристику їх об'єктивних, суб'єктивних та кваліфікуючих ознак, вироблення практичних навичок кваліфікації злочинів, розмежування злочинів один від одного. При цьому потребують опрацювання не лише положення Особливої частини КК, а і, обов'язково, положення Загальної частини КК, Постанови Пленуму Верховного Суду України, норми Конституції України, інших Кодексів і Законів України чи підзаконних нормативних актів з відповідних галузей права.

Індивідуальна робота також передбачає виконання реферату з питань теми заняття або наукового повідомлення (під час роботи у науковому гуртку кафедри).

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль (залік)

1. Поняття, стадії та етапи кваліфікації правопорушень. Значення кваліфікації правопорушень.
2. Кваліфікація при незакінченому правопорушенні, при множинності та співучасті.
3. Поняття корупції та корупційного правопорушення. Ознаки та види корупційних злочинів. Відмежування кримінальних корупційних правопорушень від адміністративних корупційних правопорушень.
4. Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: заволодіння шляхом зловживання службовим становищем чужим майном (ст. 191 КК України).
5. Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: заволодіння шляхом зловживання службовим вогнепальною зброєю бойовими припасами, вибуховими речовинами чи радіоактивними матеріалами, засобами пересування, військовою та спеціальною технікою чи іншим військовим майном (ст. 262, 410 КК України).
6. Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: заволодіння шляхом зловживання службовим

- становищем наркотичними засобами, психотропними речовинами або їх аналогами, прекурсорами, обладнанням, призначеним для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 308, 312, 313 КК України);
7. Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: заволодіння шляхом зловживання службовим становищем документами, штампами, печатками та паспортом (ст. 357 КК України);
 8. Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: порушення, шляхом зловживання службовим становищем, встановлених правил посіву або вирощування снотворного маку чи конопель, а також порушення правил виробництва, виготовлення, зберігання, обліку, відпуску, розподілу, торгівлі, перевезення, пересилання чи використання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, призначених для виробництва чи виготовлення цих засобів чи речовин (ст. 320 КК України).
 9. Поняття неправомірної вигоди, як ознаки корупційних правопорушень. Значення розміру неправомірної вигоди для кваліфікації корупційних правопорушень.
 10. Об'єкт корупційних правопорушень.
 11. Предмет корупційних правопорушень.
 12. Суб'єкт корупційних правопорушень.
 13. Суб'єктивна сторона корупційних правопорушень.
 14. Службова особа, як суб'єкт корупційних правопорушень, поняття та види.
 15. Поняття виконання організаційно-розпорядчих обов'язків, як ознаки службової особи.
 16. Поняття виконання організаційно-розпорядчих функцій, як ознаки службової особи.
 17. Поняття виконання адміністративно-господарських функцій функцій, як ознаки службової особи.
 18. Підстави визнання іноземців службовими особами, як суб'єктів корупційних правопорушень.
 19. Поняття службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми, як суб'єкт корупційних правопорушень.
 20. Поняття особи, яка надає публічні послуги, як суб'єкту корупційних правопорушень.
 21. Поняття особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, як суб'єкту корупційних правопорушень.
 22. Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: нецільового використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням (ст. 210

КК України).

- 23.Поняття, характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: підкупу працівника підприємства, установи чи організації (ст. 354 КК України).
- 24.Кримінальна відповідальність за зловживання повноваженнями. Поняття зловживання повноваженнями як елементу корупційних злочинів.
- 25.Кримінальна відповідальність за прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди.
- 26.Кримінальна відповідальність за пропозицію, обіцянку або надання неправомірної вигоди.
- 27.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України).
- 28.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 364-1 КК України);
- 29.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги (ст. 365-2 КК України).
- 30.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак: прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України).
- 31.Поняття та ознаки вимагання неправомірної вигоди службовою особою.
- 32.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України).
- 33.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: незаконного збагачення (ст. 368-2 КК України).
- 34.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: підкупу службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 368-3 КК України).
- 35.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: підкупу особи, яка надає публічні послуги (ст. 368-6 КК України).
- 36.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: пропозиції, обіцянки або наданні неправомірної вигоди службовій особі (ст. 369 КК України).
- 37.Поняття характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак, кваліфікуючі ознаки: зловживання впливом (ст. 369-2 КК України).
- 38.Поняття та юридичні характеристики прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

39. Відмежування незаконного збагачення від прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.
40. Відмежування заволодіння шляхом зловживання службовим становищем чужим майном (ст. 190 КК України) від зловживання повноваженнями (ст. 364, ст. 364-1 КК України).
41. Відмежування зловживання повноваженнями (ст. 364, ст. 364-1 КК України) від перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК).
42. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від порушення встановлених законом обмежень щодо одержання дарунка (пожертви) (ст. 172-6 КпАП України).
43. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від зловживання впливом (ч. 2 ст. 369-2 КК України).
44. Відмежування прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України) від незаконного збагачення (ст. 368-2 КК України).
45. Загальна кримінально-правова характеристика корупційних злочинів що, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 КК України, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем.
46. Кваліфікуючі ознаки корупційних правопорушень.
47. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди групою осіб.
48. Поняття службової особи, яка займає відповідальне становище, як суб'єкту корупційних злочинів.
49. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди неправомірної вигоди в значному розмірі.
50. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди неправомірної вигоди у великому розмірі.
51. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди неправомірної вигоди в особливо великому розмірі.
52. Поняття особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, як суб'єкту корупційних злочинів.
53. Відмежування прийняття пропозиції, неправомірної вигоди від її обіцянки.
54. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди вчинене повторно.
55. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання незаконної винагороди від підлеглих чи підконтрольних осіб.
56. Питання кваліфікації корупційних злочинів вчинених працівниками підприємств, установ, організацій, що виконують професійні, виробничі або технічні функції.

57. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди при сукупності злочинів.
58. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди в завуальованій формі.
59. Кваліфікація дій особи, яка пропонує обіцяє або надає неправомірну вигоду службовій особі з метою її викриття.
60. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди у випадку незакінченого правопорушення.
61. Кваліфікація дій особи, яка сприяла у прийнятті пропозиції, обіцянки або одержанні особою неправомірної вигоди.
62. Кваліфікація дій особи, яка пропонувала, обіцяла або надала неправомірну вигоду за одержання певних благ, пільг чи переваг для установи, організації, підприємства.
63. Питання кваліфікації послідовного одержання неправомірної вигоди у значному, великому та в особливо великому розмірі.
64. Питання кваліфікації систематичного одержання особою неправомірної вигоди у формі поборів, данини, такс тощо.
65. Питання кваліфікації одночасного одержання особою неправомірної вигоди від декількох осіб.
66. Питання кваліфікації одержання особою неправомірної вигоди, як продовжуваного злочину.
67. Питання кваліфікації одержання неправомірної вигоди співвиконавцями.
68. Кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання особою неправомірної вигоди поєднане з її вимаганням.
69. Кваліфікація підбурення особи на пропонування, обіцянку чи надання неправомірної вигоди або прийняття пропозиції, обіцянки чи одержання такої вигоди.
70. Підстави звільнення від кримінальної відповідальності за правопорушення, передбачені статтями 354, 368-3, 368-4, 369, 369-2 КК.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристроїв і приладів, моделей, комп'ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій в робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} = \left(\left(\frac{\text{Результат навчальних занять за семестр}}{2} + \frac{\text{Результат самостійної роботи за семестр}}{2} \right) / 2 \right) * 10$$

Підсумковий контроль. Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. ***Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (заліку) обов'язкова.*** Якщо здобувач вищої освіти

не з'явився на підсумковий контроль (екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переведення результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру, та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

$$\text{Підсумкові бали на навчальній дисципліні} = \text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} + \text{Кількість балів за підсумковим контролем}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залік) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи заліку, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\text{Підсумкові бали на навчальній дисципліні} = \frac{\text{Підсумкові бали за поточний семестр} + \text{Підсумкові бали за попередній семестр}}{2}$$

У цьому розділі також повинні бути розроблені чіткі критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (*робота на семінарських, практичних, лабораторних та інших аудиторних заняттях, самостійна робота, виконання індивідуальних творчих завдань*) та підсумкового контролю. Кафедра визначає вимоги до здобувачів стосовно засвоєння змісту навчальної дисципліни, а саме: кількість оцінок, яку він повинен отримати під час аудиторної роботи, самостійної роботи. Наприклад:

Робота під час навчальних занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 4 позитивних оцінок	Підготувати реферат, підготувати конспект за темою самостійної роботи, виконати практичне завдання тощо	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
97 – 100	Відмінно («зараховано»)	A	„Відмінно” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
94 – 96			
90 – 93			
85 – 89	Добре («зараховано»)	B	„Дуже добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома - трьома незначними помилками.
80 – 84			
75 – 79		C	„Добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками, або з однією – двома значними помилками.
70 – 74	Задовільно («зараховано»)	D	„Задовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний не повністю , але прогалини не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань, містять помилки , робота з трьома значними помилками.
65 – 69			
60 – 64		E	„Достатньо” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконані , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
40 – 59	Незадовільно («не зараховано»)	FX	„Умовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки
21 – 40		F	„Безумовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки
1–20			

10. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті

Нормативні акти

1. Конвенція ООН проти корупції, підписана від імені України 11.12.03 в м. Меріда (Мексиканські Сполучені Штати) та ратифікована згідно із

- Законом України від 18.10.06 № 251-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/251-16#Text>
2. Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією, підписана від імені України 27.01.99 в м. Страсбурзі та ратифікована згідно із Законом України від 18.10.06 № 252-V. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_101#Text
3. Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією, підписана від імені України 04.11.99 в м. Страсбурзі та ратифікована згідно із Законом України від 16.03.05 № 2476-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_102#Text
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією: Закон від 18.04.2013 №221-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/221-18#Text>
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації державної антикорупційної політики: Закон від 14.05.2013 № 224-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/224-18#Text>
6. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
7. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
8. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014 - 2017 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1699-18#Text>
9. Про Національну антикорупційну стратегію на 2011-2015 роки (від 21.10.11 № 1001/2011, затверджено Національну антикорупційну стратегію на 2011-2015 роки). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001/2011#Text>
10. Про затвердження Порядку передачі дарунків, одержаних як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державним або комунальним установам чи організаціям (від 16.11.11 № 1195). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1195-2011-%D0%BF#Text>
11. Державна програма щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015—2017 роки: Постанова Кабінету міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 265. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%D0%BF#Text>
12. Збірник нормативно-правових документів з питань запобігання та протидії корупції : URL: http://www.vodolaga.org/2012/Korupcia/Zbirnyk_NPA1.pdf
13. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV (із змінами) // Відомості Верховної Ради України, 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>
14. Конвенція про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин. – Нью-Йорк: ООН, 1988. Дата підписання Україною: 16 березня 1989 р. Набуття чинності для України: 27 листопада

- 1991 р. (Конвенцію ратифіковано Постановою ВР № 1000-XII від 25.04.91р.) URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_096#Text
15. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
16. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квітня 2001 року № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25-26. ст.131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
17. Перелік наркотичних засобів, психотропних речовин, і прекурсорів. Затверджений постановою КМ України від 6 травня 2000 р. № 770. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/770-2000-%D0%BF#Text>
18. Перелік психотропних лікарських препаратів, що є небезпечними для здоров'я в разі зловживання ними. Затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 20 вересня 1995 р. № 172. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0242-96#Text>
19. Про Збройні Сили України: Закон України від 05.10.2000 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12#Text>
20. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII // URL: <http://www.golos.com.ua/article/257729>
21. Про практику застосування судами законодавства про відповідальність за окремі злочини у сфері господарської діяльності: Постанова Пленуму Верховного Суду України № 3 від 25 квітня 2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/va003700-03#Text>
22. Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами: Постанова Пленуму Верховного Суду України № 3 від 26.04.2002 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02#Text>
23. Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 року № 4. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0004700-02#Text>
24. Про судову практику у справах про хабарництво: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 року № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-02#Text>
25. Таблиці невеликих, великих та особливих розмірів наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів, які знаходяться у незаконному обігу. Затверджені наказом МОЗ України № 188 від 1 серпня 2000 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0512-00#Text>
27. Цивільний кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 435–IV. // Відомості Верховної Ради України України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

Навчальна література.

Основна література.

1. Кримінальне право України. (Загальна частина): підручник / [А.М. Бабенко, Ю.А. Вапсва, В.К. Грищук та ін.]; за заг.ред. О.М. Бандурки; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ.- Х.: Вид-во ХНУВС, 2011.-378с.
2. Кримінальне право України. (Особлива частина): підручник / Кол. А.В. Байлов, О.А. Васильєв, О.О. Житний та ін.; за заг.ред. О.М. Литвинова; наук.ред. серії О.М. Бандурка; - Харків.: Вид-во ХНУВС, 2011.-572с.
3. А.М. Шульга, В.І. Павликівський, Ю.А. Вапсва. Кримінальне право України: основні питання та відповіді // Посібник. –Х.: Майдан, 2014. – 276 с.
4. Вапсва Ю.А. (у співавторстві) // Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави та права ім. В.М. Корецького, Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, редкол. В.Я. Тацій [та ін.]. т. 17: Кримінальне право.- Харків: Право, 2017.-1064 с.
5. ВАПСВА Юрій. Щодо питання відповідальності та покарання за корупційні правопорушення // Актуальні питання превентивної діяльності підрозділів Національної поліції України: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (в авторській редакції), (м. Кропивницький, 28 квітня 2023 року). / Донецький державний університет внутрішніх справ. Кропивницький, 2023. с.19// URL: https://dnuvs.ukr.education/wpcontent/uploads/2023/06/zbirnyk_28_04_2023_aktualni_pytannya_preventyvnoyi_diyalnosti.pdf
6. Вапсва Юрій. Щодо питання відповідальності та покарання за корупційні правопорушення // Актуальні питання превентивної діяльності підрозділів Національної поліції України: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (в авторській редакції), (м. Кропивницький, 28 квітня 2023 року). / Донецький державний університет внутрішніх справ. Кропивницький, 2023. с.19// URL: https://dnuvs.ukr.education/wpcontent/uploads/2023/06/zbirnyk_28_04_2023_aktualni_pytannya_preventyvnoyi_diyalnosti.pdf
7. Вапсва Ю.А. Корупційні кримінальні правопорушення: відповідальність та покарання//Актуальні проблеми приватного та публічного права: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої 94-річчю з дня народження члена-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (31 березня 2023 року). – Харків, 2023. – с. 442// URL: <https://dspace.hnpu.edu.ua/handle/123456789/10856>
8. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / А. А. Васильєв, Є. О. Гладкова, О. О. Житний та ін.; за заг. ред. проф О. М. Литвинова; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2020. 428 с.
9. Ємельянов В. П. Кримінальне право України. Загальна частина.

Основні питання вчення про злочин : науково-практичний посібник. Харків : Право, 2018. 142 с.

10. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / В. І. Борисов, В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. 5-те вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2015. 528 с.

11. Кримінальне право України. Особлива частина : навч. посіб. / А.А. Васильєв, О.О. Житний, Є.О. Гладкова та ін. ; за заг. ред. О.М. Литвинова. – Харків : Право, 2020. – 656 с.

12. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. – [5-те вид.]. – Х. : Право, 2013. – Т. 2 : Особлива частина / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін [та ін.]. – 2013.

13. Кваліфікація злочинів у діяльності Національної поліції України : навчальний посібник / за ред. О. М. Литвинова. Харків : Константа, 2017. 448 с.

Допоміжна література

1. Юридична відповідальність за корупційні правопорушення : навч. посіб. / С. М. Клімова, Т. В. Ковальова, М. О. Тучак. – Х. : Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2012. – 200 с.

2. Кундеус В.Г. Деякі проблеми кримінальної відповідальності за корупційні правопорушення / Кундеус В.Г. // Від громадянського суспільства - до правової держави: Тези доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції. – Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2010. – С. 148 -151.

3. Кундеус В.Г. Питання застосування окремих положень закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення» / Кундеус В.Г. // Актуальні проблеми держави і права : збірник наукових праць. Вип. 55 / редкол.: С.В. Ківалов (голов. ред.) та ін.; Відп. за вип. В.О.Туляков. – Одеса: Юридична література, 2010. – С. 385- 388.

4. Кундеус В.Г. Деякі проблеми кримінальної відповідальності та покарання за хабарництво / Кундеус В.Г. // Теоритичні та прикладні проблеми сучасного кримінального права: матеріали II міжнар. наук.-практ. конф., м. Луганськ, 19-20 квітн. 2012 р. / Упорядн.: Є.О. Письменський, Ю.Г. Старавойтова; МВС України, Луган. ун-т внутр. справ ім. Е.О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Дідоренка, 2012. – С. 267– 270.

5. Кундеус В.Г. Деякі проблеми кримінальної відповідальності за пропозицію хабара / Кундеус В.Г. // Вісник Кримінологічної асоціації України: матеріали Всеукраїнської наук.-практ. Конференції, присвяченої 20-річчю заснування кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ 12 травня 2012 року «Актуальні сучасні проблеми кримінального права та кримінології у світлі реформування кримінальної юстиції» / МВС України; Харківський нац. ун-т внутр. справ; Кримінологічна асоціація України. – Том 1. – Х.: Золота миля, 2012. – С. 107-109.

6. Кундеус В. Г. Деякі проблеми кримінально-правової протидії хабарництву / Кундеус В.Г. // Вісник Кримінологічної асоціації України : збірник наукових праць [редкол. Л. М. Давиденко, Т. А. Денисова, О. М. Джужа та ін.]. – Х. : Золота миля, 2012. – С. 103–113.

7. Кундеус В. Г. Шляхи вдосконалення кримінальної відповідальності за одержання неправомірної вигоди / Кундеус В.Г. // Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції в Україні : матеріали науково-практичної конференції (19 квітня 2013 року, м. Харків) / МВС України, Харківський нац. ун-т внутр. справ; Кримінологічна асоціація України. – Х. : Золота миля, 2013. – С. 146–149.

8. Кундеус В.Г. Щодо визначення злочинів, що полягають у пропозиції, обіцянці чи наданні неправомірної вигоди, як корупційних злочинів / В. Г. Кундеус // Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції : Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції [17 квітня 2014 року, м. Харків] / МВС України ; Харківський нац. ун-т внутр. справ ; Наук.-дослід. ін-т вивч. пробл. злочинності ім. акад. В. В. Сташиса НАПрН України ; Кримінологічна асоціація України. – Х. : Золота миля, 2014. – С. 59 - 62.

9. Кундеус В.Г. Щодо визначення злочинів, що полягають у зловживанні повноваженнями з метою одержання неправомірної вигоди (статті 364, 364-1, 365-2 КК України), як корупційних злочинів / В. Г. Кундеус // Взаємодія державних органів і громадськості у запобіганні корупції : матеріали наук.-практ. Семінару, 24 квіт. 2014 р. / НДІ вивч. прот. злочинності ім. акад. В. В. Сташиса ; редкол.: В. І. Борисов (голов. ред.) [та ін.]. – Х. : НДІ вивч. прот. злочинності ім. акад. В. В. Сташиса, 2014. – С. 69-72.

10. Кундеус В.Г. Щодо визначення суб'єкту декларування недостовірної інформації // Юридична наука та практика: виклики сучасності: збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції «Актуальна юриспруденція», м. Київ, 17 вересня 2015 року. Тези наукових доповідей. [Електронний ресурс] // Актуальна юриспруденція. Юридичні науково практичні інтернет конференції. – Режим доступу: http://www.legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1066%3A020915-12&catid=131%3A5-0915&Itemid=161&lang=ru